

K. A.

**Czterdziestolecie pracy naukowej
profesora Aleksandra Gieysztora
Członka Honorowego Towarzystwa
Naukowego Płockiego**

Notatki Płockie 22/1-89, 15

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nictwem, ogrodnictwem i drobnym handlem, a mieszkańcy okolicznych wsi byli rolnikami niekiedy na niewielkich, słabych gospodarstwach. Dlatego też początki były trudne, szczególnie dla dyrekcji ŁZG, kierownictwa i dozoru kopalni. Jednak systematycznie produkcja rosła, zwiększała się i krzepła młoda załoga i równie młode kadry dozoru technicznego.

Ci, dla których praca w kopalni była zbyt ciężka, znaleźli pracę w budownictwie, handlu i usługach, które intensywnie wraz z kopalnią zaczęły się rozwijać.

Znalazła się praca dla kilkuset kobiet, bezskutecznie dotychczas poszukujących pracy w Łęczycy.

Wpływ górnictwa na rozwój Łęczycy można podsumować następująco:

- W 1965 r. ŁZG zatrudniały 2560 pracowników z miasta i powiatu, stawiając Łęczycę w rzędzie ośrodków przemysłowych,
- ŁZG spowodowały utworzenie dla swych potrzeb Zasadniczej Szkoły Zawodowej i Technikum Górnictwa, lokując je w specjalnie urządzonym nowym budynku z internatem; do roku 1976 szkoły te wykształciły około 2000 młodych ludzi,
- ŁZG — wybudowały 29 bloków mieszkalnych z 4548 izbami wyposażonymi w elektryczność, centralne ogrzewanie i urządzenia

wodno-kanalizacyjne, nowoczesne kino „Górnik”, kompletnie wyposażone ambulatorium lekarskie, przedszkole oraz stadion sportowy oddając go w użytkowanie powołanemu przez siebie Klubowi Sportowemu KS „Górnik”,

- ŁZG są największym w łęczyckim skupiskiem inteligencji technicznej, której zainteresowania wybiegają poza technikę w sferę kultury i w ten sposób oddziałują na oblicze miasta,
- rozwój kopalni spowodował uruchomienie wielu inwestycji komunalnych, dotyczących zarówno wyglądu zewnętrznego miasta np.: uporządkowanie i wyposażenie ulic i placów w utwardzone nawierzchnie, uporządkowanie parku i innych, jak również rozwoju sieci placówek handlowych i wszelkiego rodzaju usług.

Łęczycą roku 1977, to miasto liczące blisko 15 tys. mieszkańców, miasto — mimo likwidacji (w wyniku reformy administracji państwowej) siedziby władz powiatowych, rozwijające się dzięki impulsowi, którym była niewątpliwie w roku 1954 budowa kopalni.

W ten sposób górnictwo walenie przyczyniło się do postawienia Łęczycy w szeregu ośrodków przemysłowych kraju, dodając do jej świetnej ongiś przeszłości — nową postępową, socjalistyczną treść.

Czterdziestolecie pracy naukowej profesora Aleksandra Gieysztora Członka Honorowego Towarzystwa Naukowego Płockiego

— Pod tytułem „Cultus et Cognito” wydane zostało przez Polskie Wydawnictwo Naukowe wspaniałe dzieło, plon pracy ponad sześćdziesięciu autorów, zawierające studia z dziejów kultury średniowiecznej.

Dzieło to stanowi homagium przyjaciół, kolegów i uczniów ku uczczeniu czterdziestolecia pracy naukowej Profesora Aleksandra Gieysztora.

Profesor Aleksander Gieysztor choć nie z tytułu wieku, dźwierz w kraju Seniorat w stosunku do licznych naukowców miediewistów. Świadczy o tym nie tylko zawrotna liczba opublikowanych cennych prac, zbliżających się już do ośmiuset, wśród których znajdują się dzieła o nieprzemijających wartościach dla kultury polskiej, lecz przede wszystkim charakterystyczna dla tego Uczzonego niezwykła głębia historiozoficznego rozumienia dziejów.

Ta głębokość i rozległość historiozoficznego spojrzenia oraz talenty naukowe Profesora w powiązaniu z prawdziwym umiłowaniem dziejów, zwłaszcza polskiego średniowiecza i umiejętnością niezwykle przenikliwego i subtelnego wczuwania się w klimat epoki należą do naj-

istotniejszych czynników, które wprowadził Aleksander Gieysztor w poczet największych historyków Polski.

Profesor Aleksander Gieysztor, Członek Honorowy Towarzystwa Naukowego Płockiego, współpracujący z Towarzystwem lat ponad dwadzieścia, redaktor wydanych przez TNP Dziejów Płocka, autor publikowanego w Notatkach Płockich artykułu „Mazowsze w kulturze Polski średniowiecznej”, przekazał Towarzystwu w darze wydaną ku uczczeniu czterdziestolecia Jego pracy naukowej księgę pamiątkową „Cultus et Cognito” z piękną dedykacją: „Societati Plocensi Scientiarum grato animo dat donat dedicat eiusque socius — Aleksander Gieysztor XII — 1976”.

Towarzystwo Naukowe Płocka przesłało Profesorowi najserdeczniejsze gratulacje i wyrazy wielkiego uznania w związku ze znakomitymi osiągnięciami w ciągu czterdziestolecia jego działalności naukowej przekazując jednocześnie wyrazy wdzięczności za łaskawie nadesłane cennego dzieła.

K. A.